

“Türkiye’de Muhالیf Olmak”

Şubemizin kuruluşunun 44. Yıl dönümünü nedeniyle 6 Haziran 2012 tarihinde **Gazeteci-Yazar Enver Aysever**’in konuşmacı olarak katıldığı **Türkiye’de Muhالیf Olmak** başlıklı söyleşi gerçekleştirildi. DEÜ Rektörlüğü DESEM Bordo Salon’da düzenlenen etkinlikte Enver Aysever; eğitim, sağlık, medya alanında yaşanan gelişmeler, neoliberal politikalar ve bunlara karşı muhalif bakış açısını değerlendirdi.

Şube Yönetim Kurulu Başkanı Özcan Uğurlu etkinliğin açılışında; “Öncelikle Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şubesi’nin bu günlere gelmesinde büyük emeği geçmiş olan önceki dönemlerde TMMOB ve EMO Kurullarında, EMO İzmir Şubesi Yönetim Kurulunda ve Komisyonlarında görev almış yitirdiğimiz büyüklerimizi saygı ile anıyorum. Anıları mücadelemizde önümüzü aydınlatırken, aramızda olanlarla da daha güçlenerek çalışmalarımıza devam ediyoruz. 1965 yılında İstanbul Şubesi’nin ve 8 Haziran 1968 tarihinde İzmir Şubesi’nin kurulması ile EMO içerisinde; dünyada ve ülkemizde yaşanan değişime paralel toplumsal duyarlılık yükselmiştir.

1968 yılında 6 ilde yaklaşık 190 üye ile başlayan yolculuğumuz, bugün; İzmir, Aydın ve Manisa illerinde 3900 üyemiz, 13 İlçe ve 41 işyeri temsilciliği ile devam etmektedir. Sadece geçtiğimiz dönem etkinliklerimi-

ze yaklaşık 10 bin katılım gerçekleşmiştir. Şubemizin önemli bir etkinlik düzeyine ulaşması üyelerimizden aldığımız güç ve katkılarla toplumumuzda karşılık bulduğunun göstergesidir. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da yapılanlara karşı mücadele etmek ve halkımızı doğru bilgilendirmek için gerekli gayreti birlikte sarf edeceğiz” diyerek konuşmasını noktaladı.

Gazeteci-yazar Enver Aysever ise konuşmasına eğitim sistemini değerlendirerek başladı. Geçmişte toplumun farklı katmanlarıyla birarada yaşanabilirken son dönemlerde bunun pek mümkün olmadığını belirten Aysever; okullarda aşırı milliyetçi söylemin varolmaya başladığını kendisine gelen şikayetlerden örneklerle katılımcılara aktardı. Enver Aysever konuşmasını şöyle sürdürdü: Ortada öyle bir tablo var ki; eğitimde dindar olan-olmayan, iktidara oy veren-vermeyen, Alevi-Sünni gibi ayrımlar yaşanmaya başlandı. Türkiye’nin birinci sorunu bence laikliktir. Laikliğin tam olarak tesis edilmemesi buna paralel olarak hukukun ortadan kalkmasıdır. Çünkü bu tartışma zemininin giderek daralmasında laik anlayışın ciddi açmazlarıyla karşı karşıyayız. Aslında bugün Türkiye’de iki vesayet sorunu var. Birincisi Diyanet İşleri Başkanlığı vesayeti. Türkiye’nin bütün kurum ve kuruluşları özellikle çocuklarımız üzerindeki doğrudan vesayeti ve

buna paralel olarak da cehalet ve sayeti. **Bir cahiliye döneminin, bir büyük çaresizlik döneminin içinde yaşıyoruz ve bir sefalet dönemi sürüyor. Sefalet dönemi içinde örgütlü toplumdaki, demokratik toplumdaki, demokrasiden söz etmenin ne kadar zor olduğunu da bilerek tartışalım.** Laikliğin tam tesis edilemediği bir yerde doğal olarak bilimsel bilginin oluşması da çok zor. Dolsayısıyla TMMOB içinde yer alan EMO’nun da gerilemeye başlayan bu süreç içinde kendini korumasının zor olacağını, Türkiye’de muhalif olma noktasında kurumsal kimlik olarak başına her türlü işin gelebileceğini tahmin etmek zor değil.”

Aysever millet kavramını incelediği konuşmasını, millet dediğimiz olgu bilimsel bilgiyi ne kadar sevdi? Bilimle hangi aşamada karşılaştı. Türkiye’de yoksul bir yurttaşın bilimle

karşılaştığı ilk ve son yer hekimdir. İktidar hekimleri hedef aldı. Bugün hekimler doğrudan hedef tahtasıdır. Ve hekim öyle bir hale geldi, piyasacılaşmış bir sağlık sistemi, söylenilenin tam tersi işlemeyen bir sağlık sistemi, büyük şikayetler gelmeye başladı. Ve üniversiteden mezun olan gençlerin düşük ücretlerle borçlanarak çalıştığı bir sistem oldu. Özel hastanelerde yeni göreve başlayan hekimlerin durumunu örnek vererek konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Türkiye’nin bilim üretmesi giderek imkansız hale geliyor. Türkiye’nin medyasını da incelemek gerekir. Medya, algı yönetiminde etkili olabilir ancak birisini iktidar yapacak iktidardan alacak bir etkisi yoktur. Medya tek başına bunları yapamaz. Hele şimdi yandaş medya diye bir

organizasyon var. **Medyanın prensibi kamu gözcülüğü yapmaktır. Kamuda iyi gitmeyen işleri göstermek, hatayı gidermek.** Fakat Türkiye’de bir sorun yokmuş gibi gösteriliyor. Bu noktadan hareketle şehir tiyatrosu-devlet tiyatrosu meselesine gelmek istiyorum. Türkiye’de geleneği olan kurumlar pek yoktur. İstanbul’da yaşayanların hayatında Dar-ül Bedayi eğitim kurumu gibidir. Şehir tiyatrolarında özelleştirilecek olan şey insandır. **Türkiye’de patronlarla siyasal iktidar arasındaki bağ çok güçleniyor. Asıl korkunç olan otosansürdür. Böyle bir ortamda yaşıyoruz.** Baktığınız vakit bizim neredeyse iyi kitap okuma hakkımız, bir tiyatro oyununa gitme hakkımız vb. elimizden alınan bir sürece doğru gidiyoruz. İnsanımızın sadece

yaşam biçimi tehdit altındayken siyasallaşıyor olması garabetiyle karlaşıyoruz. İdeolojik olarak sınıfsal bakışınız, dayanışmacı geçmişiniz, birarada olma iradeniz olmadığı zaman, sadece yaşam biçimi üzerinden ortaklık kurmamız durumumuzu açıklamıyor ve bu tarz pragmatik eylemlerin sonucunda bir yere varmıyorsunuz. **Neoliberalizme uyumlu İslam yaratılıyor. Türkiye İran olmaz Dubai olur. O yüzden temel itirazlarımızı yerinde, zamanında, hızlı yapmak gerekiyor. Türkiye’de muhalif olmak Türkiye’deki bu meseleler üzerinde tek başına çözecekmiş gibi dert edinme haline verilen isimdir.”**

Etkinlik, soru ve yanıtların ardından Enver Aysever’in kitaplarını imzalamasıyla son buldu.

EMO, Üyelerinin Öz Örgütlülüğüdür

Yeni yönetmelik düzenlemeleriyle SMM üyelerimiz prosedürden kurtarılıyor görüntüsü yaratılarak meslek odalarının yetkisi yok edilmekte, hazırlanan tasarıyla SMM hizmetlerinin mimar ve mühendislerin dışında sermayedarların ortak olabileceği yeni şirket yapılanmalarına teslim edilmek istenmektedir. Ne yazık ki süreç kamuoyunda Afet Yasası olarak bilinen tasarıyla birlikte değerlendirildiğinde büyük bir rant alanının yabancı sermaye ve yabancı mimar-mühendislere açılmak istendiğini göstermektedir. Üyelerimizin göz boyayıcı uygulamalara aldanmamaları, prosedür olarak görülen uygulamaların mesleğin saygınlığı ve yetkilerinin korunması açısından büyük önem taşıdığına farkında olmaları gerekmektedir.

Resmi Gazete’nin 4 ve 13 Nisan 2012 tarihli sayılarında Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği ile Planlı Alanlar Tip İmar Yönetmeliği’nde değişiklikler yapan iki ayrı yönetmelik yayımlanmıştır. Bu yönetmeliklerle, yapı ruhsatı düzenleyen idarelere, odamızın serbest müşavir mühendis üyelerimiz hakkında sicil durum belgesi düzenleme yetkisi kaldırılmış, yerine proje müelliflerinin herhangi bir kısıtlılıklarının bulunmadığı taahhüdünde bulunma yöntemi getirilmiştir.

13 Nisan 2012 tarihli yönetmelik düzenlemesine göre, üyelerimiz üye kayıt belgesi dahi almayacaklar, Oda üyesi olduklarını ilgili idareye taahhüt edeceklerdir.

Oda-üye arası ilişkilere dair bu düzenlemeler yanında, elektrik, telefon (Telekom) ve doğalgaz projelerinin ruhsat aşamasında aranmaması yönetmelik hükmü yapılmıştır.

Bürokrasinin azaltılması adı altında yapılan bu düzenlemeler, ilk bakışta üyelerin yararına gibi görünmekte, SMM üyelerimizin Oda’dan belge alma külfetinin kaldırıldığı izlenimi verilmektedir. Kimi SMM üyelerimiz de bu değişiklikleri olumlu bulmakta, adeta bir yükten kurtulmuş, mesleğini daha özgür yapabileceği bir ortam doğmuş gibi düşünmekte ve çeşitli yollardan bu düşüncelerini dile getirmektedirler.

Elektrik, Elektronik, Elektrik-Elektronik mühendislerinin tek resmi örgütlenmesi olan Elektrik Mühendisleri Odası ile serbest çalışan mühendis meslektaşlarımızın ilişkisini kopartan, Oda üyelerinin Odasına uğramaması, hiçbir bağının kalmaması sonucunu doğuran bu düzenlemeler gerçekte neden yapılmıştır? Yönetmelik düzenlemelerini yapan siyasal iktidar, gerçekten SMM üyelerimizi mi düşünmektedir? SMM üyelerimizi kendi Odasından belge almaktan “kurtarmakta”, onları daha rahat koşullarda mesleklerini yapmaları mı sağlanmaktadır?

Ya da siyasal iktidar, daha büyük, daha üstün başka bir kamusal yarar için mi mühendislerle odaları arasındaki ilişkiyi koparmak istemektedir? Bütün meslektaşlarımızın, kendi öz örgütlülüğü olan meslek odasıyla ilişkisinin koparılmasının, mesleğe ya da mesleğin yapılış koşullarına herhangi bir katkı sağlamayacağını, bu yolla kamunun da herhangi bir yarar sağlamayacağını bildiklerine olan inancımız tamdır.

*Açıklamanın tam metni www.izmir.emo.org.tr adresinde yer almaktadır.

EMO 43. Dönem Yönetim Kurulu